d) za příčinou jasnosti předpisů daných o vykonávání řečeného ustanovení, nejeví se v těchto věcech potřeba dalšího pravidla o chování-se soudních úřadův, i očekává se od nich, že s jejich strany nenastoupí žádné usilování, vyhledáváním nesnadností, nebo v jednotlivých případnostech výkladem duchu toho nařízení nepřiměřeným odkládati aneb snad docela vyloučili plnění toho nařízení;

e) při sestavování výkazův v §. 2. ministerialního nařízení ode dne 29. května 1848, č. 1066/M. F., nařízených, třeba se zdržeti všeliké nepotřebné rozvlačitosti, čím přestanou samy sebou všecky nesnáze, kterými se některé soudní úřady ohražovaly, jako obzvláště předstíraným nedostatkem pracovných sil, nebo předstíranou nevyhnutelnou potřebou, vynakládati na to tolik času, kolik silám jejich přiměřeno není;

f) povinnost, odváděti hotovosti peněžné, ležící přez čtyry neděle u soudu bez určení, že se mají někde jinde uložíti, nevztahuje se však na summy u kriminálního soudu uložené a dle zřetelného vyslovení c. k. ministerstva peněžných záležitostí od dně 10. července 1848, č. 2601, též ne na deposita politických úřadův, ovšem ale na všecky u civilních soudův uložené peníze, tedy i na hotovosti peněžné, náležející do majetností (masy) sirotčí, kuratelní, eksekuční, věřitelské (konkursové) nebo do nějaké pozůstalosti, když jen vůbec dle §§. 1., 3. a 9. ministerialního nařízení ode dne 29. května 1848, č. 1066/M. F., odvedení se stati má; i nezáleží tu na tom, že zákon podává všeobecné předpisy o ukládání takových peněz, nebo že, jako v případech eksekuce, konkursu věřitelův nebo pozůstalosti očekávati se může, že nastoupí rozdělení těch peněz, nýbrž záleží pouze jen na tom, bylo-li v určité lhůtě ustanoveno, že se ty peníze někde jinde uložiti neb od soudu vydati mají, nebo vyjednáváli se o tom.

Od přivolení účastníkův, nebo vlastně jejich zákonitých zástupcův, poručníkův a opatrovatelův (kurátorů), závisí odvádění složených u soudu peněz do fondu pro splácení státních dluhův jen tehdá, když jsou v stavu, vymoci uložení těch peněz na jiné místo, nebo vydání jich ze skladu soudního;

g) lhůta čtyrnedělní, po jejíž uplynutí, ležící u soudu hotovizna, nebyla-li mezitím určena k uložení na jiném místě na úroky, nebo nebyla-li od soudu účastníkům vydána, do fondu pro splácení státních dluhův odvedena býti musí, nemá se počítati ode dně oznámeného ministerialního nařízení od 29. května 1848, č. 1066/M. F., nýbrž dle jasného ustanovení §§. 1. a 9. toho nařízení ode dne, kdež byly peníze k soudu složeny, bez rozdílu jestli onny čtyry neděle docela nebo jen z části byly již uplynuly před vydáním řečeného nařízení;

h) zůstavení v záloze jistiny (fondu) k vyplácení vypoveděných peněz u soudův uložených, nemůže býti povoleno, a jest za příčinou zavedeného pořádku, aby se navrácení takých peněz se strany fondu co nejrychleji stalo, i za příčinou práva depositním úřadům povoleného, že smějí pomáhati sobě používáním jiných právě pohotově jsoucích, k odvodu do fondu spůsobilých depositních peněz, i nepotřebné a zbytečné;